

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἔ. Στυράκης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΦΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν ἐν Λαρίσση.

==o(==

Τὰ ἐκ Λαρίσσης ἀνηγγεληθέντα ὡς λαβόντα χώραν ἐν τῷ σώματι τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ἐκεῖ Ἀρχηγείου στρατοῦ, ἐνεποίησαν καὶ ἐνταῦθα ἰσχυρὰν αἰσθησίν, πολυτρόπως δ' ἐσχολιάσθησαν καὶ ἐσυζητήθησαν εἰς ἰδιαιτέρους καὶ δημοσίους κύκλους· τοῦτο δ' εὐλόγως, διότι ἂν τὰ ἀνακαινωθέντα ἢ λήθουσι ὁ τόπος θὰ εὐρίσκετο ἐν ἐκρήθησι βίως καταστάσει, σχεδὸν πρὸ ἐπαναστάσεως στρατιωτικῆς, ἢ μᾶλλον Πρακτωριανῆς, καὶ θὰ ἐπασχεν ἡλιθιότατα τὸ κοινὸν ἐὰν δὲν συνεκνηνεύτο καὶ δὲν ἐθουρβεῖτο πρὸ τοῦ ἐπιχειμένου κινδύνου.

Διὰ τὰς ἐπαρχίας δὲν ἐξηκριβώθη εἰσέτι σαφῶς ἡ ὑπόστασις τῶν ἐν Λαρίσση λαβόντων χώραν, οὐδὲ ἡ ἔκτασις καὶ ἡ σοβαρότης αὐτῶν, ἐὰν ἔχωσιν ὑπόστασιν τὰ ἐκεῖθεν ἀναγγελλόμενα. Οὐχ' ἦτον εἴτε ἔχωσιν ἢ δὲν ἔχωσιν ὑπόστασιν, εἰσὶν ἐξ ἴσου ἀξία προσοχῆς καὶ δέον νὰ χαρακτηρισθῶσι προσηκόντως εἰς τὴν κοινὴν συνειδήσιν, ἧτις δὲν πρέπει νὰ πλανᾶται ἐπὶ παρομοίων φαινομένων τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου.

Ἄν ὄντως ἐν Λαρίσση οἱ ἀξιωματικοὶ παρὰ τὰ νόμιμα, τὰ κεκανονισμένα τοῦ στρατοῦ καὶ τὴν πειθαρχίαν αὐτοῦ διετύπωσαν, ἐν ἀπειλητικῇ στάσει, ἀξιώσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἠξίωσαν παρ' αὐτῆς νὰ παραλείψῃ πράξεις ἃς ἐκείνη ἐθεώρησεν ἀναγκαίαις καὶ νὰ ἐπιχειρήσῃ ἄλλας ἃς δὲν προέθετο νὰ ἐνεργήσῃ, οἱ ἀξιωματικοὶ ἐκεῖνοι ἐγένοντο ἐπαναστάται, ἀντεπονήθησαν ἐξουσίαν ἣν δὲν εἶχον καὶ ἐθεσαν ἑαυτοὺς ἐκτὸς τοῦ νόμου.

Τοιοῦτον διάβημα ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἐστὶν ἄρνησις καθολικῆ τῶν θεσμῶν ὑπ' οὗς ἡ Πολιτεία διέπεται καὶ ἐγκλείει ἐν σπέρματι φοβεροὺς κινδύνους κατὰ τῆς δημοσίας τάξεως, οἵτινες εἰσὶν ὀλέθριαι διὰ τὸν τόπον πρωτίστως καὶ δι' ὅλας τὰς πολιτικὰς πατρίδας, διότι οὐδέμια ἐξ αὐτῶν δύναται ν' ἀνέλθῃ πολιτικὸν κέρδος ἀσφαλές καὶ μόνιμον ἐκ παρομοίων ἐκτρόπων, ὃ δὲ τόπος δι' αὐτῶν περιέρχεται εἰς πολιτικὴν ἀποσύνθεσιν.

Ὅταν ἡ ἐποπτεία τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, ὁ ἐλεγχος καὶ ἡ ἀποδοκιμασία αὐτῶν μετατίθεται ἐκ τῆς νομίμως ἐνασκουμένης αὐτῆν ἀντιπροσωπείας τοῦ τόπου, εἰς ἄλλαν δύναμιν ἧτις, διὰ νὰ ἐκπληρῶι τὸν ἴδιον αὐτῆς προορισμὸν προσηκόντως, τῇ ἐπιβάλλεται νὰ ἴσταται ἐντὸς τῶν ὁρίων ἅτινα διέγραψεν αὐτῇ ὁ νόμος καὶ νὰ ὑπακούῃ τυφλῶς εἰς τὰ κελεύσματα τῆς κυβερνήσεως, βεβαίως τότε οἱ πολιτειακοὶ ὅροι ἀναστρέφονται καὶ ὁ τόπος διατελεῖ ἐν ἐπαναστάσει. Ἄν πᾶσα μειοψηφία ἐν τῇ πολιτικῇ παλαίστρᾳ, ἧτις εἰς τὰ συνταγματικὰ κράτη ἐστὶν ἡ βουλὴ, συμπληρῶι τὰς αὐτῆς ἀτελεῖς δυνάμεις, εἰς τὸν κατὰ τῆς πλειοψηφούσης κυβερνήσεως ἀγῶνα, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ στρατοῦ, ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἐν τραγελαφικῶν πολιτειακῶν καὶ ασκεύασμα, μετέχον τὸσω τοῦ κοινοβουλευτικοῦ συστήματος, ὅσω καὶ τοῦ Γιαντισαρισμοῦ καὶ

τοῦ Πρακτωριανισμοῦ. Τοιοῦτον πολιτικὸν σύστημα δὲν φέρει ὀλίγον εἰς τὴν μνήμην τοὺς χρόνους ἐκεῖνους καθ' οὓς οἱ Γιαντίσαροι ἀνέτρεπον τοὺς μαγειρικοὺς λέβητάς των, τοῦτο δὲ ἦτο τὸ σύνθημα τῆς ἀνατροπῆς τῶν καθεστώτων; Μόνον ὑπὸ ἓνα ἀπαράβατον ὄρον δύναται νὰ ὑπάρχωσιν ἀκινδύνως αἱ συνταγματικαὶ πολιτεῖαι· ἐὰν δηλονότι ἐκάστη ἐν αὐταῖς ἀρχὴ ὑφίσταται καὶ δρᾷ ἐντὸς τῶν ὁρίων ἅτινα ἐταξάν περὶ αὐτὴν οἱ θεσμοί· διότι πᾶσα ὑπέρβασις τῶν ὁρίων τούτων δὲν διαταράσσει μόνον τὴν λειτουργίαν τῶν θεμελιωδῶν θεσμῶν, ἀλλὰ συγκλονίζει αὐτοὺς ἐκ βάθρων· δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ στρατὸς, ὅστις ἀποτελεῖ σημαντικὴν ἀρχὴν ἐν τῇ πολιτείᾳ, παρεκβαίνει τῶν ὁρίων ἅτινα ἐτάχθησαν αὐτῷ, καὶ συγκλονίζει τὴν πολιτειακὴν βάση, ὅπταν οἰκειοποιεῖται δικαιώματα ἅτινα δὲν ἔχει καὶ προβαίνει εἰς πράξεις αἰτινῆς ἀντικεινῆς εἰς τοὺς κυριωτέρους θεσμοὺς ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ὑπόστασις του. Εἰς τὸν στρατὸν δὲν ἐδόθη τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐπεβλήθη αὐτῷ τὸ καθῆκον τῆς ὑποταγῆς πρὸς αὐτήν. Ἐὰν οὖν τῇ ψήφῳ τῆς Βουλῆς αἰτιῆται καὶ ἡ ψήφος τοῦ στρατοῦ, τῇ ἀληθείᾳ εἰς διπλὴν ὑποβάλλομεν τυραννίαν τὸν τόπον, δημιουργοῦμεν δ' εἰς αὐτὸν πολιτικὴν κατάστασιν ἀκατανόητον καὶ τὸν ἐπαναφέρομεν εἰς παρωχημένους χρόνους ἀλγεινῆς καὶ ἐπαράτου μνήμης.

Ἀπερισκέπτως, σχεδὸν ἀνοήτως ἐπαναλαμβάνομεν συνεχῶς ὅτι ὁ στρατὸς ἢ οἱ ἀξιωματικοὶ αὐτοῦ εἰσὶ συνταγματικοὶ πολῖται, ἀκραιφνεῖς πατριῶται καὶ δὲν δύναται νὰ μένωσιν ἀδιάφοροι πρὸς τὰς τύχας τῆς πολιτείας· τοῦτο εἶναι ὕβρις πρὸς τὸν στρατὸν ἐλευθέρου κράτους καὶ αἰσχιστὸν δίδαγμα πρὸς αὐτόν. Ὁ στρατιώτης δὲν εἶναι πολίτης ὑπὸ τὴν ἔνοιαν ἣν ἀποδίδομεν εἰς τὴν λέξιν· ἀπορρεῖ μὲν ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἀφιερῶθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεγάλου ἔθνικοῦ σκοποῦ, ὅστις ἵνα τελεσφορήσῃ ἀπαιτεῖ τὴν τήρησιν ὄρων τινῶν ἀναποφεύκτων, ὧν πρῶτιστος ἐστὶν ἡ πειθαρχία. Ὁ στρατιώτης ἐν τῇ δράσει αὐτοῦ ὡς τοιοῦτος, δὲν ἐμπνέεται ἐξ ἰδίας ἐμπνεύσεως οὐδὲ κανονίζει αὐτὴν κατὰ τὰς ἐξ ὑποκειμένου πεποιθήσεις του· τὸ δὲ πρὸς τὰς τύχας τῆς πατρίδος ἐνδιαφέρον καὶ τὸν ἀκραιφνῆ πατριωτισμὸν του καθ' ἓνα μόνον τρόπον ἐξωτερικεῖται, διὰ τῆς ὑπακοῆς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ τὴν τήρησιν τῶν κεκανονισμένων. Ἄλλως ἔπρεπε ν' ἀναγνωρισθῆ αὐτῷ τὸ δικαίωμα νὰ κηρύττῃ ἀφ' ἑαυτοῦ πόλεμον καὶ νὰ ἐκστρατεύῃ κατὰ γείτονος κράτους ὅπταν ἤθελε θεωρήσῃ εὐθετὸν τὸν χρόνον, ν' ἀρνήται δὲ νὰ κινηθῇ ὅπταν ἐπιτασσόμενος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως του δὲν συμφωνῇ μὲ τὰς βιβίσεις αὐτῆς.

Καὶ παρ' ἡμῶν καὶ ἀλλαχοῦ καὶ εἰς τοὺς καθ' ἡμᾶς χρόνους καὶ τοὺς προγενεστέρους ὁσάκις ὁ στρατὸς οἰκειοποιῆθη δικαιώματα ἢ ἔργα μὴ νόμῳ ἀνήκοντα αὐτῷ, ἐκ τῆς ἐκνόμου ταύτης ἐνεργείας ἀνέκυψεν ἡ ἐπανάστασις. Ἐπιδοκιμάζοντες ὅθεν τὴν ὀυλλοκλήθησαν στάσιν τῶν ἐν Λαρίσση ἐξωμοτικῶν, ἐπιδοκιμάζομεν τὴν ἐπανάστασιν.

Ἄλλ' ἐγένετο ἄρα γε ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπαναστάσεως παρ' ἡμῶν, διότι ἐδοκιμάσθησαν εἰς μάτην τὰ νόμιμα μέσα πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ κακῶς κειμένων καὶ ὥρμησε συνεπῶς ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει ἡ ἰδέα τῆς βίας ἀνατροπῆς, ἵνα ὁ λαὸς ζητῇ τὸν ἐκδικητὴν καὶ ἀνατῶν τὸ ἔργον τούτου ὁ ἡμέτερος στρατὸς· βύττωχως δὲν ἐφθάσαμεν εἰσεῖν εἰς τοῦτο τὸ ἀξιόθρηνητον σημεῖον, ἐλπίζομεν δὲ καὶ νὰ μὴ φθάσωμεν ἐκεῖ ποτέ· λέγομεν δὲ τοῦτο χωρὶς νὰ ἐπιδοκιμάζομεν τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ χωρὶς ν' ἀνήκωμεν εἰς τὴν χορείαν τῶν θαυμαστῶν αὐτῆς.

Ἡ ἐπανάστασις, ὡς μέσον ἀποδοκιμασίας τῆς Κυβερνήσεως ἢ κυβερνητικῆς μεταβολῆς, εἶναι περιττὴ ὅπου ὑφίσταται συνταγματικὸν πολιτεύμα καὶ ἡ δύναμις τῆς Κυβερνήσεως ἐδράζεται ἐπὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν νομίμων. Ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ μεγίστη ἀρετὴ τοῦ πολιτεύματος τούτου· ὅτι δηλονότι διὰ τῶν μέσων ἅτινα παρέχει, πάντα νόμιμα καὶ εἰρηνικὰ, πραγματοποιοῦνται σημαντικώταται μεταβολαὶ ἐν τῇ Κυβερνήσει τῆς χώρας, ἀνευ κλονισμῶν καὶ αἱμάτων. Ὅ,τι ἀλλαχοῦ εἶναι μόνον προὖν ἐπαναστάσεως ἀνεπιτηκτικῆς τῆς ἐνόμου τάξεως, ἐν συνταγματικῷ πολιτεύματι πραγματοποιεῖται διὰ μιᾶς ψηφισματικῆς ἐν τῇ βουλῇ, διὰ μιᾶς ἐκλογῆς, διὰ τῆς ἐνασκῆσεως μιᾶς Βασιλικῆς προνομίας. Ἡ κυβερνήσις ἐδράζεται ἢ οὐ ἐπὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν νομίμων; βεβαίως ἐδράζεται, διότι ἔχει ὑπὲρ αὐτῆς τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους. Ἄλλ' οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι ἀντιπινακίου φακῆς ἐπώλησαν τῇ Κυβερνήσει τὴν ψήφον των, δι' ἧς αὕτη περιφρονεῖ τὴν κοινὴν ταῦ τόπου συνειδήσιν καὶ ὀργιάζει ἐπ' αὐτῆς. Ἄς ἀποδοκιμάσωσιν οἱ ἐκλογεῖς τοὺς ἀντιπροσώπους των, ἃς τοὺς πειθαναγκάσωσι ν' ἄρῶσιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης Κυβερνήσεως τὴν ἐμπιστοσύνην των καὶ συνεπῶς τὴν δύναμιν νὰ παρανομῇ καὶ ἀπεμπολῇ τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας. Ἄλλως ἢ ἐνεστώσα κατάστασις δὲν στηρίζεται ἐπὶ μόνιμου ἐδάφους· μετ' ὀλίγον εἴτε διὰ τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς, εἴτε καὶ διὰ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς βουλευτικῆς περιόδου, ὁ λαὸς θὰ ἐνασκήσῃ τὰ κυριαρχικὰ αὐτοῦ δικαιώματα καὶ ἐμμέσως θὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀρεστὴν αὐτῷ κυβερνήσιν, χωρὶς νὰ ἔχωμεν πρὸς τοῦτο ἀνάγκην τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς παραλυσίας τοῦ στρατοῦ. Ἄλλ' ὁ λαὸς εἶναι ἄμοιρος πολιτικῆς ἀνατροπῆς καὶ ἀνίκανος νὰ γνωρίσῃ τὴν δημιουργικὴν δύναμιν τῆς ψήφου του. Ἄλλὰ καὶ τοιοῦτος ἐὰν ἦεν ὁ λαὸς, ἡ ἐπανάστασις δὲν θὰ τὸν καταστήσῃ καλλήτερον, θὰ τὸν ἐξαχρειώσῃ πλείστορον καὶ θὰ τὸν ὀπισθοδρομήσῃ περισσότερο· ὁ πυρετὸς δὲν ἀποκαθιστᾷ τὴν κλονισθεῖσαν ὑγίειαν τοῦ πάσχοντος.

Ἄλλὰ μὴ ὥρμησε, μ' ὅλα ταῦτα, ἡ ἰδέα τῆς βίας ἀνατροπῆς τῆς καθεστηκυίας τάξεως ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ, ἵνα ὁ στρατὸς διὰ τῆς ἀπειθείας του πρὸς τὴν προϊσταμένην ἀρχὴν δώσῃ τὸ σύνθημα τῆς γενικῆς ἐξαγέρσεως; Οἰκτρῶς ἐξάπατα ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους ὁ τολμῶν νὰ βεβήσῃ

ώση τοιοῦτον τί. Ὁ λαὸς δὲν ἔχει, κατὰ πλειοψηφίαν σὺλλάγιστον, ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν κυβέρνησιν τοῦ κ. Γροῦκου. Ὀλιγοτέραν ὅμως ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπανάστασιν καὶ τοὺς ἀρροσκομένους εἰς αὐτήν. Θεωροῦμεν ὅτι εἰς τὴν ὀρθοφροσύνην τοῦ τόπου καὶ αὐτὴν τὴν ἀπόδειξιν τούτου. Τὰς συνεπειὰς τῶν παλαιότερων στρατιωτικῶν κατὰ τῶν Κυβερνήσεων στάσεων γνωρίζομεν ἐκ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ἡμεῖς δὲ οἰεώτεροι διατηροῦμεν ἀκμαίαν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τελευταίας λασσωτηρίου, ἵνα μὴ ἀνακείμενον βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας καὶ σωτηρίαν ἐκ τοιοῦτων καταστροφικῶν φαρμάκων.

Ὁ λαὸς ὅθεν ἀποδοκιμάζει πᾶν κίνημα τείνονα διὰ σαλεύσῃ τὴν ἔννομον τάξιν καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ζημιούονται δὲ ἐν τῇ συνειδήσει αὐτοῦ οἱ ἐνασμείζοντες εἰς αὐτά. Ἡ ὀρθοφροσύνα μερῶς τοῦ τόπου πέποιθεν ὅτι καὶ ἡ ἀξιοματικὴ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντιπολιτευτικὴ ἐν τῇ προγράμματι αὐτῆς δὲν καταλέγει ὡς μέσον ἐξυπηρετικὸν τῶν ἰδεῶν τῆς ἐπανάστασιν, οὐδ' ἐννοεῖ νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἄλλου πεδίου, ἢ τοῦ πεδίου τῆς νομιμότητος καὶ τῶν κοινοβουλευτικῶν νομίμων. Ἡ ἀντιπολιτευτικὴ ἥτις ἐστὶν ἡ μέλλουσα Κυβέρνησις τοῦ τόπου, παρὰ πάντα ἄλλον βεβαίως συναίσθινεται πόσον ὀλέθριον ἦθελεν ἀποβῆ διὰ τὸν τόπον καὶ τοὺς θεσμοὺς αὐτοῦ, ἐὰν αἱ μεσοφρενῆς συνεπλήρουν τὰς ἀτελεῖς αὐτῶν δυνάμεις διὰ τῆς συνωμοσίας καὶ τῆς ἀπειθείας τοῦ στρατοῦ καὶ πόσον εἶναι ἀνθετικὸν τὸ ἔργον τὸ ἐξοθύνον τὸν στρατὸν μας εἰς ἔργα ἅτινα παραλύουσι τὴν ὑπόστασιν του, καταλείπουσι δ' αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ κύρους καὶ προετοιμάζουσι τὴν διάλυσιν του, διότι οὐδεὶς εἶναι διαθεθεμένος ν' ἀνεχθῆ Πρωτοφρονοῦς ἢ Πλανιστῆρος ὑπεράνω τῶν θεμελιωδῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ἄν ἡ ἀντιπολιτευτικὴ, ὡς εἰμεθα πεπεισμένοι, ἀποστέρῃ πᾶσαν τοῦ στρατοῦ ἔννομον ἀνάμνησιν εἰς τὰ τῆς πολιτικῆς, καθήκον ἔχει νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα αὐτῆς νομιμωτέραις ἰδέαις, διότι τὸ ἔργον ὅπερ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὰ ὄργανα ἐκεῖνα ἐπιτελοῦσι ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τῆς ὀρθοφροσύνης μερῶς τοῦ τόπου καὶ ἐν μέρει καταλογίζονται παρ' αὐτῆς εἰς θάρος τῶν διευθυνόντων τὴν ἀντιπολιτευτικὴν ἐνέργειαν, ὅπερ παραβλάπτει τὴν ὑπόθεσιν ὑπὲρ ἧς ἀγωνίζονται.

Οὕτω δύναται τις νὰ σκέπῃται ἐπὶ τῶν ἐκ Λαρίσσης ἀνακοινωθέντων, χωρὶς νὰ ἦε φίλος τῆς Κυβερνήσεως καὶ χωρὶς ἐκ κομματικοῦ πείσματος ν' ἀρνήσῃ τὴν σημασίαν πασιφανῶν πραγμάτων.

Ἡ πυρκαϊά.

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς πρὸς τὴν δευτέραν, περὶ ὥραν 11, ἐξερράγη πυρκαϊά κατὰ τὴν ἐνταῦθα ὁδὸν «Πατρῴων» καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν ἣ κατέκει οἱ συμπολιτῆς ἡμῶν κ. Θ. Σταθούλιας ἔμπορος· τὸ πῦρ ἐξερράγη ἐξ ἀγώστου αἰτίας ἐκ τῆς ἀποθήκης τῆς οἰκίας ταύτης, ἐν ἣ ἦταν ἐναποθεθειμένοι εὐφλεκτοὶ ὕλαι ἐν αἷς καὶ πετρέλαιον ἐν ποσότητι· ἐκεῖθεν δὲ μεταδόθη εἰς τὰ ἀνωγεια μέρη καὶ ἐκ τούτων εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν τοῦ κ. Κ. Ροδόπουλος, ἐκεῖθεν δ' ἠπείλησε τὰς παρακειμένας καὶ ὅλον τὸ τεράζιον. Τὸ πῦρ εἰς ὀλίγας ὥρας ἀπετέφρωσεν τὰς δύο ἀνωτέρω οἰκίας, ἐπήνεγκε ζῆμιας ἀρκετάς εἰς τὸν παρακείμενον κλίβανον καὶ ἐτέφρωθεν εἰς τὴν παρακειμένην οἰκίαν, ἐξ αὐτοῦ δὲ δὲν ἐδυνήθη νὰ σώσῃ ὁ ἀτυχὴς ἡμῶν συμπολιτῆς κ. Σταθούλιας οὐδὲν, οὔτε τὰ ἐπιπλά του, οὔτε τὰ ἐμπορεύματά του, οὔτε τὰ βιβλία καὶ ἔγγραφα του, ἅτινα εὐρέθησαν τὴν ἐπιδοσαν ἀπηνθηρακωμένα ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ χρηματικοῦ βιβλίου του· ὀλίγι-

στα ἐκ τῶν πραγμάτων του διέσωσε καὶ ὁ ἕτερος παθὼν κ. Ροδόπουλος. Ἡ πυρκαϊά ἐνέπνευσε πανικὸν εἰς τοὺς παροικοῦντας, οἱ δὲ γειτονικοὶ οἴκοι ἐκενώθησαν ἐν σπουδῇ καὶ καθ' ὃν τρόπον ἐν παρομοίαις περιστάσεσι σώζονται τὰ κινήτῃ· ἐκ τούτου δὲ μεγάλη προσεγένετο ζῆμια εἰς τοὺς πέριξ οἰκοῦντας, ἐξ ὧν σημεῖον μὲν ἰδιαίτερον τὴν προξενηθεῖσαν εἰς τὸ παρακείμενον τυπογραφεῖον τοῦ συναδέλφου ἀ' Ἐμπορίου Παρατηρητοῦ ὅπερ κατεστράφη σχεδὸν τελείως. Ἡ πυρκαϊά αὕτη, κατεστάλη ἐντελῶς κατὰ τὴν προίαν, ὅπταν δ' ἀφίκετο τὸ ἐξ Ἀθηνῶν ἀποσταλὲν ἀπόσπασμα τῶν πυροσβεστῶν, τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς εἶχε συμπληρωθεῖ. Αἱ ζῆμια αἱ προξενηθεῖσαι δὲν ὑπερβαίνουσι τὰς 400 χιλ. δραχμ. ἐν μέρει δ' ἐπιβαρύνουσι τὴν Ἀδριατικὴν ἀσφαλιστικὴν Ἑταιρίαν, καθόσον ἀμφοτέραι αἱ καίσει οἰκίαι ἦσαν ἀνασφάλιστοι.

Ἡ πυρκαϊά αὕτη ἔσχε δυστυχῶς καὶ θῦμα. Ὁ νέος συμπολιτῆς ἡμῶν Ἀχιλλεὺς Ἀνδρουτσόπουλος, ὑπερηθῆς ἄλλοτε εἰς τὸ σῶμα τῶν πυροσβεστῶν ὡς λοχίας, μ' ὄλον ὅτι οὐδαμῶς ἐνδιεφέρτε ἀμέσως, ἔσπευσεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸ θέατρον τῆς καταστροφῆς ἵνα παρῆ τὴν συνδρομὴν του, καθόσον μάλιστα ἐλέγη καὶ ἐπιστεύθη ὅτι ἄνθρωποι διετέλουν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ. Οὐδεὶς γνωρίζει τὰς περιστάσεις τῆς ἀπωλείας του· φαίνεται ὅμως ὅτι, εἴτε ὀλισθήσας κατέπεσεν ἐντὸς τῶν φλογῶν, εἴτε κατεπλάκωθη ἐκ τεμαχίου τοίχου καταπεσόντος, οὐδὲ παρετρήθη κἄν ὑπὸ τινος ἢ πτώσεως του, καὶ μόνον τὴν ἐπομένῃ ὑπὸ τὰ ἐρείπια εὐρέθη ἀνθρώπινον πτώμα οἰκτρῶς παραμορφωμένον καὶ ἀγνωρίστον, ὅπερ καὶ ἐτάφη τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς ἀστυνομικῆς παρ' οὐδενὸς ζητηθέν. Τὴν ἐπομένῃ ἐντούτοις ἐλέγη ὅτι ὁ Ἀνδρουτσόπουλος ἀνῆλθεν εἰς τὴν καιομένην οἰκίαν καὶ οὐδεὶς τὸν εἶδε πλέον, τοῦτο δὲ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀνευρεσίν του πτώματος, ἐγέννησε τὴν ὑπόνοιαν παρὰ τοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις του, μὴ ἐκείνους ἦτο ὁ ἀνευρεθεὶς ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ ἔσπευσαν νὰ τὸν ἐκθάψωσιν, ὅπταν πλέον, ἐκ τινῶν ῥακῶν συγκεκολλημένων εἰς τὰς σάρκας του ἐγνώσθη, ὅτι ὁ ἀπωλεσθεὶς τὸσφ οἰκτρῶς καὶ γενόμενος θῦμα τῆς φιλανθρωπίας καὶ φιλοτιμίας του ἦτο ὁ Ἀχιλλεὺς Ἀνδρουτσόπουλος, μονογενὴς υἱὸς δυστυχοῦς χήρας, ἢν πάντες συνεπονέσαμεν ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς.

Ἡ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ταύτης ζῆμια ἐπιβαρύνει δυστυχῶς ἀπὸρους συμπολίτας ἡμῶν, θλιβεράς δὲ θά ἔχη συνεπείας εἰς τὴν τύχην των. Ὁ κ. Θεόδωρος Σταθούλιας ἐπιτιμος καὶ φιλόπονος ἔμπορος, σχεδὸν κατεστράφη, οὐδὲν περισώσας ἐκ τῆς περιουσίας του ἥτις ἐν μέρει μόνον ἦτον ἐξασφαλισμένη. Ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς οἰκίας Περ. Πούντζας διὰ τῆς ἀπωλείας αὐτῆς, ἀπώλησι τὸν ἀρτὸν τῆς οἰκογενείας του, διότι θῦμα ἄλλων προγενεστέρων ἀτυχῶν περιπετειῶν, συνετρήτε μόνον διὰ τῆς οἰκίας ταύτης. Ἄν ἀληθῆς ὅτι καὶ ὁ ἕτερος ἰδιοκτῆτης ὁ κ. Ροδόπουλος δὲν εἶχε ἠσφαλισμένην τὴν οἰκίαν του, καὶ οὗτος ἀνεπανόρθωτον ὑπέστη συμφορὰν· οἱ Ἀδελφοὶ τέλος Σταματόπουλοι ὡν τὸ τυπογραφεῖον κατεστράφη, διὰ τοῦ ἐποίου διέτρεπον πολυμελῆ οἰκογένειαν, ἀξίαν συμπαθείας, περιήλθον εἰς ἀπόγνωσιν, ἐξ ἧς δέον νὰ ἐξαγάγῃ αὐτοῦ ἡ φιλανθρωπία τοῦ τόπου.

Ἡ πυρκαϊά αὕτη ἤθελε λάβει διαστάσεις μεγίστας καὶ ἤθελεν ἀπειλήσει ὀλόκληρον τὴν πόλιν, ἐὰν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἔπνευ ἀνεμος· εὐτυχῶς δὲ ἡμᾶς ἄκρα ἐπεκράτει κατ' αὐτὴν νηνεμία ἥτις ἐπέτρεψε νὰ καταπολεμηθῇ τὸ πῦρ ἀποτελεσματικῶς καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀρχικὴν ἐστίναν του.

Καὶ κατὰ τὴν ἀλγεινὴν ταύτην περίστασιν, κατεδήλωθη μὴν φορὰν εἰσέτι ἡ φιλοτιμία καὶ ἡ φιλανθρωπία τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἵτινες ἀθροῖς προσήλθον εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς καὶ οὐδενὸς ἐφέρισθον μόχθου, οὐδ' εἶδει-

λιασαν πρὸ τοῦ κινδύνου, ἵνα παρῆσαν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς κινδυνεύοντας καὶ περισώσωσιν ἐκ τοῦ πυρὸς ὅ, τι ἐδύναντο. Κατεδήλωθησαν ὅμως ἐξ ἴσου καὶ οἱ ἄλλοι ὅ, τι ζῶμεν ἐνταῦθα καὶ οἱ κίνδυνοι εἰς αὐτὴν ἡ πόλις ἡμῶν εὐρίσκεται ἐκτεθειμένη ὡς ἐκ τῆς τελείας ἐγκαταλείψεως τῆς. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐντούτοις δὲν θά μιμηθῶμεν τοὺς συμπολίτας ἡμῶν οἵτινες εἰς πᾶσαν παρομοίαν περίστασιν, καὶ διὰ μίαν μόνον ἡμέραν, μεμφιμοροῦσι κατὰ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, διὰ τὴν ἐλλείψιν πάσης προνοίας κατὰ τῶν κινδύνων τοῦ πυρὸς, αἰκτεροῦσι δὲ τὴν θέσιν των καὶ σκέπτονται περὶ ἐνεργείας πρὸς ἐξασφάλισίν των, διὰ τὰ τὰ λησμονήσωσι μετ' ὀλίγον καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν συνήθη ἀπραγμοσύνην των. Τοῦτο κατήντησε παρ' ἡμῖν κωμικὸν καὶ δὲν ἔχομεν ὄρεξιν νὰ συμπληρώσωμεν τὴν κωμῆδιαν διὰ τῆς παρεμβάσεώς μας. Τὰ παρ' ἡμῖν δὲν διορθοῦνται ἐὰν δὲν διορθώσωμεν πρῶτον ἑαυτοὺς, εἶθε δὲ μέχρις ἐκείνου νὰ μὴ θρηνησωμεν ἐπὶ τινι μεγίστῃ, ἀνεπανορθώτῳ καὶ κοινῇ συμφορᾷ.

Περὶ τοῦ ἀνευρεθέντος σαρκοφάγου

—ο—

Ὁ ἐσχάτως ἀνακαλυφθεὶς ἐνταῦθα σαρκοφάγος, παρέσχεν ὡς μετὰ χαρᾶς παρετηρήσαμεν, εἰς πολλοὺς φιλαρχαίους τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τοῦτον καὶ εἰ δυνατόν, νὰ τὸν ἐξημερεύσωσιν. Ἐπιθυμοῦντες ἐκ τοῦ δυνατοῦ, ἵνα βοηθήσωμεν τοὺς ἀρροσκομένους εἰς τὴν τῶν ἀρχαίων κειμηλίων ἐρημνίαν καὶ δὴ τοῦ ἀνακαλυφθέντος σαρκοφάγου σημειούμεν προχείρως ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Τάφοι λίθινοι, ὡς ὁ ἀνευρεθεὶς, πολλάκις καὶ ἐκτιμῆται εἶναι ἐκ τῶν πρώτων, τὰ ὅποια ἤρξαντο νὰ ἀνοικοδομῶσιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν καὶ τοὺς ὀπίσθους ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς παρακμῆς νὰ κατασκευάζωσιν. Εὐρέθησαν δὲ τοιοῦτοι πάμπολλοι ἐν τε τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Ἀττικῇ καὶ Πελοποννήσῳ.

Ἐθεωροῦντο δὲ οἱ τοιοῦτοι τάφοι, ὡς κατοικία τῶν νεκρῶν, οἵτινες παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐτιμῶντο πολὺ. Ἐκ τῶν ἀνακαλυφθέντων δὲ πολλαχού τοιοῦτων ἀρχαίων μνημείων καθίσταται βεβαίον, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἢ ἐθάπτον τοὺς νεκροὺς αὐτῶν ἐντὸς λελαξευμένων βράχων ἐπεξεργαζομένων δι' κνήναων, ἢ ὅπερ συνήθερον — ἐν ἀγρῶς ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς πόλεως, ὅτε ἐτίθεντο ἐπὶ τοῦ τάφου αἱ λεγόμεναι νεκρικαὶ στήλαι, ὡς αἱ ἐν τῷ Ἀθήνασι Κερμαικῷ ἀνάγλυφῳ εὐρέθησιν τάφων στήλαι, ὧν διαπρέπουσιν ἡ τοῦ Δεξιλέω τῆς Ἡγησοῦς, τῆς Δημητρίας καὶ τῆς Παμφίλης. Βικονίζετο δὲ ἐν ταῖς στήλαις ταύταις ὁ νεκρὸς ἀναγεγλυμμένος, εἴτε μόνος εἴτε μετὰ τῶν οἰκείων προσαγορεύων αὐτοῦ· ἢ αὐτῶν ἀποχωρίζομενος ἐν τῇ ἐσχάτῃ τοῦ θανάτου ὥρα.

Ἐντὸς δὲ σαρκοφάγων, ὡς ὁ ἀνακαλυφθεὶς, τότε συνήθως οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον τὰ πτώματα, ὅτε δὲν ἔκαιον αὐτά, ἀλλὰ τὰ ἐθάπτον. Οἱ σαρκοφάγοι δὲ οὗτοι ἦσαν τὸ πρῶτον πήλινοι, εἶτα δὲ λίθινοι καὶ τελευταῖον μαρμαρίνοι, καὶ εἶλον σχῆμα, ὡς ἔχει ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος σκεῦος κατὰ μετὰ ἀετώματος, τὰς δὲ ἐπιφανείας κεκοσμημένας δι' ἀναγεγλυμμένων παραστάσεων.

Ἀνήκει λοιπὸν ὁ ἀνακαλυφθεὶς τάφος εἰς τοῦτο τὸ τελευταῖον εἶδος τῶν μνημείων, ἐξ ἐκείνων, τὰ ὅποια πρὸς ταφὴν οἱ Ἕλληνες μεταχειρίζοντο καὶ ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἀνακαλυφθέντων ἀγγείων καὶ ὀστῶν εἶναι σαρκοφάγος νεώτερος ἐκ λευκοῦ μαρμαροῦ, ἐξ ὧν πολλοὶ εὐρέθησαν μάλιστα ἐν Ῥώμῃ καὶ ταῖς Ῥωμαϊκαῖς ἐπαρχίαις, τινὲς δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι.

Καὶ γενικῶς μὲν εἶναι παραδεδεγμένον, ὅτι νεώτεροί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι τάφοι, ἐν αἷς εὐρίσκονται ἀγγεῖα καὶ ὀστά. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τοσούτῳ εὐκόλον ἄνευ τῆς ἐξετάσεως τῆς τέχνης τῶν ἀνα-

γεγλυμμένων παραστάσεων να αποφανθῆτε περί τούτου ασφαλῶς, διότι καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς Μικηναίοις, ἅπερ εἶναι ἀρχαιοτάτα εὐρέθησαν ὡσαύτως καὶ σκελετοὶ μάλιστα, ὁ φημισθεὶς ὡς δῆθεν σκελετὸς τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἐντὸς Θήκης ἤδη ὑελλήνης εἰς τὸ χωρίον Χαρβάτι εὐρισκόμενος, ἐντελὴς ἄμορφος καὶ μελανός, ἀλλὰ διατηρήσας εὐκρινέστατα τοὺς ὀδόντας.

Ἀνάγκη λοιπὸν ἰδιαίτατα ἡ τέχνη νὰ ἐξετασθῆ καὶ τοῦ παρόντος σαρκοφάγου διὰ τὰ καὶ θεωρηθῆ καὶ ἐρμηνευθῆ οὕτως προσηκόντως. — Ἐκ τῶν σχήματι σκεπτοῦ, ὡς εἴρηται, ὁ ἀνευρεθεὶς σαρκοφάγος μετὰ πλαισίου γύρωθεν καὶ μὴ καὶ δύο περίπου μέτρων καὶ πλάτος ἐννέα 0,10 καὶ ὕψος 1 καὶ 30 φέρει ἐκτυπὰ ἀνάγλυφα (GROUPE) καὶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων αὐτοῦ πλευρῶν, καὶ σκεπτικὰ ἐν τῇ τέχνῃ καλούμενα καὶ ἐν ἀρίστη καταστάσει διατηρούμενα καὶ εἰναι κεκλεισμένος ἐρμητικῶς διὰ γλυπτῶν ἐπίσης καλύμματος ἐν εἶδει ἀετώματος.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῆς κυρίας προσόψεως αὐτοῦ παρασταται ἐν καλλίστῃ τέχνῃ ἡ Θῆρα κάπρου, ὅστις καταβαλὼν πρὸ αὐτοῦ ἕνα τῶν θηρευτῶν (ἄνδρα μᾶλλον προκεχωρηκότα, ὑπὲρ κινετικῶν καὶ προσπαθούντα διὰ τοῦ ἀριστεροῦ ποδὸς νὰ ἀποθήσῃ τὴν ὀρμὴν τοῦ θηρίου), ἀπειλεῖται νὰ φονεθῆ ὑπὸ τῶν συνθηρατόων, δύο μὲν ἐξ εὐωνύμων, τοῦ μὲν φέροντος ὄξυδος, ῥόπαλον, τοῦ δὲ πέλεκυν, τεσσάρων δὲ ἐκ δεξιῶν, ὡς εἰς μὲν νεαρὸς τὴν ἡλικίαν ὑπέκειται τοῦ πεπτωκότος ζῆτων νὰ κροφυλάξῃ αὐτὸν, ἕτερος δὲ καθῆσθαι ὡς ἀνὴρ κριτεῖ μᾶλλον ὄρου προτεταμένον, ὅπερ ἐβραίσθη, ὁ δὲ ἄλλος ὄπλον τι ἐπίσης εἶχεν εἰς τὴν ἀποκεκομμένην χεῖρα καὶ ὁ ἄλλος προτείνει τὸ τόξον καὶ ἔχει ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν φάρετραν καὶ παρὰ τοὺς ποδᾶς αὐτοῦ κύνα κυνηγετικόν.

Ἐν δὲ τῇ ὀπίσθεν τῆς προσόψεως πλευρᾷ ἴστανται δύο λέοντες παραλλήλως χωριζόμενοι ὑπὸ λουτροφόρου παρὰ τὴν βᾶσιν τῆς ὁποίας ἀναπαύονται οἱ ποδὲς αὐτῶν.

Ἐν δὲ ταῖς δύο μικροτέροις πλευραῖς τοῦ σαρκοφάγου παρασταται ἐν τῇ μὲν ταύρῳ, ἐφ' οὗ ἐπιβάθεται ἀρπακτικὸν ὄρεον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ ἀνδρὲς δύο, οἵτινες πολὺ ἀμφιβαλλόμενοι εἰναι νεκροί, ὡς ἐγγράφον ἐν τῇ (ΕΡΜΗΝΕΥΣΙ) ὡς πρὸς αὐτοῖς ἔστι κύων, ὃν φαίνεται ἐρεθίζουσαν.

Ἐκ τοῦ ὅλου τούτου τῶν παραστάσεων ἐξέχει βεβαίως ἡ πρόσοψις, ἣτις εἶναι κεκοσμημένη ἀνωθεν μὲν διὰ τῶν συνθηρῶν ἐν ναοῖς καὶ σαρκοφάγοις κοσμημάτων, τῶν ἀνωτέρων, τῶν ἄνω κῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τοῦ Λαοβίου ὄρου, τελειότατα ἐπεξεργασμένων κατὰ τὴν δὲ δεξιῶν. Τὰ δὲ ἐν τῷ μέσῳ ἀνθρώπινα σώματα εἶναι ἰκανῶς ἐπιμελεημένα. Ἡ κεφαλὴ ἔχει τὰς τρίχας ὑπερπερισσέμεναι βοστρυχοειδῶς καὶ εἶναι ἀνάγλυφτοι, οἱ ὀφθαλμοὶ εὐρῆνοι εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῶν θέσιν, τὸ γένειον λείπει εἰς τοὺς πλείστους διότι εἶναι νεοί, αἱ χεῖρες στιβαραὶ, οἱ ὄμοι καταπίπτουσιν εἰς τὴν φυσικὴν κλίσιν, τὰ κάτω σκέλη εὐπαγῆ καὶ νευρώδη, τὰ δὲ ἐνδύματα εὐρέα καὶ καλῶς τοποθετημένα μετὰ φυσικῆς πτυχώσεως. Τοῦτο δὲ μόνον παρατηρητέον, ὅτι ὁ πρὸς δεξιᾶν τελευταῖος φαίνεται ἐνδεδυμένος μεγαλοπρεπέστερον, φέρων ἐνδύματα μετὰ πολλῶν πτυχῶν καὶ κάτω πτυχῶν, παρόμοιον πρὸς τὸ τῶν Ῥωμαίων ἱππέων, πρὸς τὴν στολὴν τῶν ὁποίων περισσέτερον ὁμοιάζει ἡ παρ' ἡμῶν φουστὰν ἢ ἄλλα, ἐπὶ δὲ καὶ πέδιλα καὶ περινημίδας φέρει καὶ ἔχει τὴν κόμην ἀναδεδεμένην εἰς διπλοῦς ἐμπροσθεν κορμῶν.

Ὁμοίως δὲ ἐπιμελεημένως καὶ κειμήλια ἀετῶς εἰσιν οἱ δύο πρὸς τὴν μικροτέραν πλευρᾷ ἄνδρες ἐν ᾗ καὶ τὰ ὄφρα καὶ ὁ Λαοβίος ὄρος εἰσι καλῶς ἐπεξεργασμένα, ἐν ᾗ ἐν τῇ ἀντιθέτῃ ταύτης μικρᾷ πλευρᾷ ὁ ὄρμος καὶ τὰ ὄφρα φαίνονται μόνον κεχαραγμένα καὶ ἀνεπεξεργαστά.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἀνθρωπίνων σωματίων, καὶ δὲ ἐπὶ τοῦ σαρκοφάγου ζῶα δὲν φαίνονται τέ-

λεον παρατωθέντα καὶ ἐπιμελεημένα τέχνης. Ἐκ τῆς ὅλης δὲ τοῦ σαρκοφάγου παραστάσεως ὑπολαμβάνομεν, ὅτι ὁ ἐνταφιασθεὶς ἀπέθανεν ἐν κυνηγεσίᾳ. Ἡ δὲ ἐν τῇ ἀντικρῷ τῆς κυρίας προσόψεως πλευρᾷ, ἐν ᾗ εἰσιν ἀναγεγλυμμένοι λέοντες χωριζόμενοι ὑπὸ λουτροφόρου, γοργεῖ ἡμῖν τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἐνταφιασθεὶς ἦτο νέος τὴν ἡλικίαν καὶ ἄγαμος, διότι εἰς τοὺς τάφους τούτων ἐτίθεντο αἱ λουτροφόροι, τοῦθ' ὅπερ περὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ κυροῖ καὶ ἡ ἀνευρεθεὶς ἀκεραίων τῶν ὀδοντοστοιχιῶν τοῦ ἀποθανόντος. Ἡ δὲ συμβολικὴ ἔννοια καὶ ἐξήγησις τῶν λέοντων ἐπὶ τοῦ σαρκοφάγου ἐνδείκνυσιν καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν γενναιοψυχίαν τοῦ ἐν αὐτῷ, διότι κατὰ τὸν Boetticher καὶ Muller ἐν τοιαύτῃ συμβολικῇ παραστάσει ἐτίθετο ὁ λέων ἐν τοῖς μνημείοις, ἐπὶ δὲ τῶν οἰκοδομῶν καὶ κρητῶν καὶ ἀλλαγῶν πρὸς ἄγρυπνον φρούρησιν καὶ ἀποτροπὴν ἐχθρῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῶν φρουροποιῶν. Ἐξ ἀγρύπνου ἐφύλαττε π. χ. τὴν πόλιν τῶν Μικηνῶν, λέοντα δὲ εἶχεν ὁ τάφος τοῦ Λαωνίδου ἐν Θερμοπύλαις διὰ τὴν ἀνδρείαν τοῦ πεσόντος, λέοντα δὲ καὶ τὸ πολυάνδρην τῶν ἐν Χαίρωνεα φονευθέντων, ὡς σύμβολον τῆς γενναιοψυχίας αὐτῶν, λέοντας δὲ μετὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν χρυσοῦς καὶ ἡ νεκροφόρος ἀρμάμαξα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

Παραλείποντες ἄλλα ἄπειρα παραδείγματα (διὰ τὸ ἀπόσπορον τοῦ ἐνταῦθα λόγου) ἀποδεικτικὰ τῆς ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων ἐπαρκῶς ἐξακριβώσεως τῆς συμβολικῆς παραστάσεως τῶν λέοντων ἐν πολυάνδρῳ προσθέτομεν μόνον, ὅτι ὡς ἐν τῇ τῆς Ἀκροπόλεως πύλῃ τῶν Μικηνῶν ὁ λέων πάλιν ἐτίθη πρὸς ἄγρυπνον φρούρησιν, οὕτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐρήθη, καὶ ἐν ταῖς πηγαῖς καὶ κρηναῖς τιθέμενος ὁ λέων εἶχεν ἔννοιαν μόνον ἀγρύπνου φυλακῆς. Ὅθεν καὶ κρηνοφύλαξ μὲν ἐλέγχετο ὁ γαλακτὸς ἐν Ἀθήναις λέων ἐπὶ κρήνης, δι' οὗ τὸ ὕδωρ ἐφέρετο ἐν ταῖς πρὸς ὕδωρ δίκαις (κατὰ Πολυδεύκην) καὶ λέοντιος πόρος ἑκαλεῖτο ὁ Ἀλφειὸς (καθὼς ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λέοντων εἰδῶτα ἀφίδρυσται) (καθ' Ἡσύχιον πρὸς. καὶ Grillon σ. 145), ἐξ οὗ οὐκ ἀπίθανος δύναται τὴν εἰκόσιν, ὅτι καὶ τὸ Λαοβίου τὰρι, τὸ πλεῖστον τῆς Μεγαλοπόλεως χωρίον, ὅπου καὶ πηγαί τῆς Ἀλφειοῦ, προήλθεν ἐκ τῶν λέοντων τούτων. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶναι, ὅτι ἐτίθετο καὶ ἐν ναοῖς ὁ λέων παρὰ τὸς ἀρχαίους καὶ τοῖς χριστιανοῖς, καθ' ὅλον τὸν μεσαίωνα, ὡς ἀποτρόπαιον παντὸς κακοῦ ἢ βλαβερῶν καὶ ἐπὶ δοξαῖων ἀγιάσματος, ὅπου ἀπὸ κεφαλῶν λέοντων ἔρρεον ὕδωρ.

Περαιόντως τὸν λόγον περὶ τοῦ ἀνευρεθέντος σαρκοφάγου, νομίζομεν καλόν, ἵνα ἡ δημοφιλὴ φροντίσι περὶ ἀποκρίσεως τοῦ εὐρήματος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ σαρκοφάγος εὐρέθη οὐ μακρὰν τῆς πόλεως Πατρῶν πλησίον τῆς πόλεως Ἀρῆς καὶ παρὰ τὸν ναὸν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου παρὰ τὸν ὁποῖον εὐρέθη καὶ κιονόκρανον ἐκτισμένον ἤδη ἐν τινὶ τοίχῳ παρακειμένης σταφιδαπέλου! διὰ τοῦτο εὐχῆς ἔργον ἦθελεν εἶσθαι νὰ ἀνασκαφῆ καὶ περαιτέρω ὁ τόπος ἐνθα ταῦτα ἀνευρέθησαν, ὅτε εὐρότεροι ἀνασκαφαὶ πολλὰ δύναται περὶ τοῦ ὅλου ἐκεῖ νὰ ἀποφασίσωσιν. Ἡ δὲ ἰδέα τῆς ἀνασκαφῆς ἐν Πάτραις καὶ ἐκεῖ καὶ ἀλλαγῶν πολλαχῶς πρέπει νὰ ὑποστηρῆθῆ δὲν εἶναι δὲ ζήτημα, ὅτι θὰ ὑπάρχωσι καὶ ἐνταῦθα κεκοσμημένοι πολλοὶ θησαυροὶ τῆς ἀρχαιότητος, ἀρκεῖ πρὸς τοῦτο νὰ ἀνοίξῃ τις μόνον τὸν Παιστάνιον διὰ νὰ πεισθῆ, ἂν δὲν θέλῃ νὰ ἴδῃ τὰ ἐκάστοτε κατὰ τύχην ἀποκαλυπτόμενα κειμήλια καὶ ὅλα οἰκοδομήματα ὡς τὸ πέρυσιν ἀνακαλυφθέν Ἰσθμῖον, ὅπερ κακῆ τῆ μοῖρα ἐγκαταλειφθὲν ἐσυλήθη ἀσπλάγγως καὶ θεοήλως κατὰ πολλὰ, τῶν μὲν ζαχαροπλαστικῶν ἀποσπώντων λεία μάρμαρα πρὸς χρῆσιν τῶν, ἄλλων δὲ κεφαλᾶς λέοντων, καὶ ἄλλων ἄλλα τῶν δὲ πολλῶν καταστησάντων αὐτὸ καὶ κοινὸν ἀποχωρητήριον!

Φροντίς δὲ πρέπει νὰ ληφθῆ καὶ περὶ μουσείου

τοῦ δήμου ἐν τόσῳ πλουσίᾳ καὶ πλήθει ἀρχαιοτήτων πόλει, ἐν ῥόμῳ ἑλληνικῇ καὶ κατὰ σχεδὸν ἀπλοῦν, ὅτε εὐκολότερον ἦθελεν περισσῆθαι τὰ τόσα εὐρήματα.

Ἐγγραφον ἐν Πάτραις ἐν μηνὶ Ἰαννουαρίῳ 1890.

ΒΥΑΓΓΒΑΟΣ Γ. ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ καθηγητῆς καὶ πρῶτος ἐπιτυχὸν ἐν διαγωνισμῷ διδασκῶν πρὸς σπουδὴν τῆς ἀρχαιολογίας ἐν Ἑλλάδι.

ΔΙΔΟΧΑ

Ἡ ἐναρκίς τῶν ἐργασιῶν τῆς διακομιθῆς συνόδου τῆς βουλῆς, τὴν φρονίαν ταύτην ἔχει ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα διὰ πολλοὺς γνωστοὺς λόγους, διὰ τοῦτο μετ' ἄκρου ἐνδιαφέροντος ἀναμένεται αὕτη, ἡ ἢ βεβαίως ἔτι ἡ Βουλὴ δὲν δύναται νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐργασίας τῆς διὰ τὴν ἑλλησιν ἀπαρτίας ἐκ βουλευτῶν συμπολιτευομένων, ὅπερ δὲν πιστεύεται πλέον μετὰ τὰ τελευταῖα ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλματα. Σήμερον τῆ προσηκόντος τοῦ κ. Προέδρου οἱ βουλευταὶ καλοῦνται εἰς τὸ Βουλευτήριον πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῶν, μέχρι δὲ τῆς ἐσπέρας ὁ ἀναγγαλῆς ἐνταῦθα τηλεγραφικῶς ἂν καταρῶθῃ ἀπαρτία.

— Αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν πεισματικῶς διεξάγουσιν ἐξακολουθητικῶς πρὸς ἀλλήλας ἀγῶνα περὶ τῆς ἀληθείας ἢ μὴ τῶν ἐκ Λαοβίσεως ἀναγεγλυμένων περὶ ἀπειθείας τῶν ἀξίωματικῶν τοῦ ἐκεῖ στρατοῦ ἢ συζητήσεως δ' αὐτῶν ἐκτραχυνοῦσιν παρεστράφη εἰς θιαιότητα ἣτις ἀποκαλύπτει πολλὰς ἀδυναμίας τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, αἰτινες παραβλάπτουσιν αὐτοὺς ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει καὶ λυπούμεθα διὰ τοῦτο.

— Ἐὐχαρίστως γνωρίζομεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἐνταῦθα ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρ. Δαμασκηνοῦ, μελετᾷ μετ' ἐπιστασίας τὰ προκαταρκτικὰ ἔργα πρὸς ἀνέγερσιν περικαλλοῦς νέου ναοῦ, ἐπ' ὀνόματι τοῦ Πολιοῦχου καὶ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας διὰ προκηρῶσεως τοῦ θύλου καλεοῖ τοὺς ἀπανταχοῦ ἀρχιτέκτονας νὰ ὑποβάλωσι καὶ ἀλλῆλα σχέδια τοῦ μελετωμένου ναοῦ ἐπὶ ὑποσχέσει ἀμοιβῆς τῷ ἐγκριθεσμένῳ τοιοῦτῳ. Ἦναι γνωστὸν ἤδη ὅτι τὸ ὀφθαλμικὸν Συμβούλιον ἀπεφάνθη ἤδη περὶ ἀνεγέρσεως νέου ναοῦ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀνταξίῳ πρὸς τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τῆς τιμῆς ἣν ἀπονέμει αὕτη εἰς τὸν πολιούχον αὐτῆς.

— Ἀπαίσιμα διαδίδονται πάλιν ἐνταῦθα περὶ μεταθέσεως καλλίστων κινῶν δικαστῶν ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν Πρωτοδικείου εἰς κινῶν γνωστῶν ὅτι πρότινος, τῆ ἐπιμόρφ αἰτίσεως τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ἀπεμακρύνθησαν ἐντιμοὶ καὶ ἀνυπότακτοι τινὲς πρωτοδίκαι' ἀλλ' ὑπολείπονται ἐνταῦθα τινὲς ἀκόμη τοιοῦτοι περὶ τούτων λέγεται ὅτι πρὸς χάρις καὶ ὁπότεν μετ' ὀλίγων ἢ βουλευτικῆς ψήφου ὑπερτιμηθῆσεται, θὰ μετατεθῶσι. Ποίας ἔχει συνεπείας τοῦτο ἐξεθέσαμεν διὰ μακρῶν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ δὲν ἐπανερχόμεθα παρακαλοῦμεν μόνον τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ στερούσθαι τὸ δικαστήριον ἡμῶν τριῶν ἢ τεσσάρων καλλίστων Πρωτοδικῶν οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐγγύτην ἀμολήτου ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης καὶ μόνον πταίσμα αὐτῶν εἶναι ὅτι δὲν ἐπακούσῃ, κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν, εἰς τὰ κελεύσματα τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας.

— Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ καιρὸς ἐστράφη καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τὴν βροχὴν πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν γεωργῶν καὶ τῶν κτηματιῶν' αἱ βροχαὶ δὲ εἶναι ἀκόμη ἐπαρκεῖς, ἀναμένονται δ' ἀφθονώτεροι ἵνα ζωογονήσῃ τὴν γῆν καὶ διευκολύνῃ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων ἣτις πανταχοῦ ὅστεροί.

— Αἱ νόσοι καὶ ἰδία ἢ πνευμονία ἐξακόλου-

Θούν να κατατρίχων πολλούς ένταυθα, έξ αὐτῶν δὲ πολλοὺς ἔχρημεν θανάτους

— Κατὰ τὴν πυρκαϊὴν τῆς παρελθ. Κυριακῆς, ἐμίσησαν τινὲς τὴν βραδείαν προσέλευσιν τοῦ μικροῦ πυροσβεστικοῦ σώματος τοῦ παρ' ἐμῖν Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἁ' Ἐρμῆς καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν αὐτοῦ. Νομίζομεν ὅτι μόνον εὐγνωμοσύνης ἀξίος εἶναι ὁ Σύλλογος ὅστις διατηρεῖ, ἐν μέσῳ τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας, καὶ τὸ πενιχρὸν τοῦτο μέσον τῆς ἀσφαλείας τῆς πόλεως· διότι ἄνευ αὐτοῦ ἡ-θέλαμεν διατελεῖ ἔρημοι παντός ἀσφαλιστικοῦ μέσου. Ὁ Σύλλογος ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας καὶ δι' ἰδίων μέσων καταρτίσας τὸ μικρὸν ἐκεῖνο πυροσβεστεῖον, δὲν ἠνῶδει ὅτι κατήρτισε τί τέλειον καὶ ἐπαρκές· ἀλλὰ πυρῆνα τοιοῦτου παρ' ἡμῖν ἰδρύματος, ὅπερ νὰ συμπληρωθῆ καὶ νὰ κατασταθῆ ἐπαρκές διὰ τῆς συμπράξεως καὶ συνδρομῆς καὶ ἄλλων στοιχείων· δυστυχῶς ἐγκατελήθη μόνος εἰς τὸ ἔργον, μ' ὄλον ὅτι προσεπάθεισεν, ἀλλ' εἰς μάτην, νὰ καταστήσῃ πρὸς αὐτὸ ἐνδιαφερομένου καὶ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὸν δῆμον καὶ τὰς παρ' ἡμῖν ἀσφαλιστικὰς ἑταιρίας. Ἐὰν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἶναι τις ἀξίος μωμῆς, δὲν εἶναι ὁ Ἐμπορικός Σύλλογος ὅστις ἐπράξε τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἄνευ ὑποχρέωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες καθῆκον εἶχον νὰ μὴ ἀφήσωσιν τὴν πόλιν ἔκθετον εἰς τοὺς δεινότερους κινδύνους ἄνευ ἀμυντικοῦ τινὸς μέσου. Οὐχ' ἦτιον καὶ τὸ μικρὸν πυροσβεστεῖον τοῦ Συλλόγου, ἀναλόγως τῶν μέσων του καὶ τῶν ἀνδρῶν οἵτινες χειρίζονται αὐτὰ καὶ εἰς τὴν πυρκαϊὴν τῆς Κυριακῆς καὶ εἰς τὰς προηγουμένας ἐπετέλεσε καλῶς τὸ ἔργον του καὶ ἴσως ἄνευ αὐτοῦ θὰ εὐρισκόμεθα ἀπέναντι εὐρυτέρων καταστροφῶν.

— Ἡ πυρκαϊὰ αὕτη ὡς καὶ ἄνωτέρω εἶπομεν πολλοὺς κατέστησε δυστυχεῖς, ἰδίᾳ δὲ τὴν αὐτοῦ χῆ οἰκογένειαν τοῦ κατ' αὐτὴν φρονεθέντος Ἀχιλ. Ἀνδρουτσοπούλου, τὴν τοῦ Σταματοπούλου, Παινετῆ κ. κ. Ἡ φιλανθρωπία τῆς πόλεως δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ὀδύνηρος πρὸ τῶν παθόντων συμπολιτῶν μας, ἀλλ' ὡς καὶ εἰς ἄλλας παρομοίας περιπτώσεις νὰ ἔλθῃ ἐπίκουρος καὶ σωτὴρ αὐτῶν, ἵνα μὴ δεῖξομεν ὅτι παρ' ἡμῖν ἔστερευσεν τὸ αἶσθημα ἐκεῖνο δι' ὅ ἄλλοτε ἡ ἡμετέρα πόλις δικαίως ἐναδρύνετο. Ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων συμπολιτῶν μας ἐκεῖνων πρῶτος κατέθετο εἰς τὸ ἡμέτερον γραφεῖον δραχμ. 50 ἀξιότιμος φίλος καὶ συμπολίτης, ἄς ἡμεῖς ἐνεχειρήσαμεν τῷ Σεβασμιωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ ἡμῶν, ὡς καταληπτοτέρῳ νὰ γίνῃ ὁ θεματοφύλαξ τῶν ἐράνων καὶ Προέδρῳ ἄλλης ἐπιτροπῆς συσταθείσης ὑπὸ τοῦ κ. δημάρχου, πρὸς περιθαλψὴν πενομένων ἀσθενῶν.

— Εἶναι ἀπίστευτος ὁ βαθμὸς τῆς πενίας εἰς ὃν περιήλθε πρό τινος μέγα μέρος τῆς κατατρίχας καὶ ἐργατικῆς τάξεως ένταυθα· αἱ πολλαπλαῖ νόσοι αἰτινες μαστιζοῦσιν αὐτὴν καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργασίας, περιήγαγον εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν πλειστάς ὅσας οἰκογενεῖας κατὰ τὴν ὥραν ταύτην μάλιστα τοῦ ἔτους, καθ' ἣν αἱ βιωτικαὶ ἀνάγκαι συνήθως παλλαπλασιάζονται. Τὴν κατάστασιν ταύτην δι' ἰδίας του προκηρύξεως κατέστησε γνωστὴν τῷ κοινῷ ὁ κ. Δήμαρχος, παροτρύνων εἰς συνδρομὰς τοὺς εὐπρωτέρους τῶν συμπολιτῶν του καὶ καταρτίσας ἐπιτροπὴν, πρὸς συλλογὴν ἐράνων ἐκ τῶν κ. κ. Προέδρων τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἁ' Ἐρμῆς ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ σεβασμιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κυρίου Δαμασκηνοῦ. Δυστυχῶς τὰ μέχρι τοῦδε ἀποσταλλέντα χρηματικὰ βοηθήματα πρὸς τὸν ἡμέτερον ἀρχιεπίσκοπον δὲν εἶναι ἐπαρκῆ ν' ἀνακουφίσωσι τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, ἐλπίζεται οὐχ' ἦτιον ὅτι ἡ κοινὴ φιλανθρωπία τοῦ τόπου δὲν θὰ κωφεύσῃ ὡς τέλους εἰς τὴν ἐπίκλησιν τῆς δυστυχίας.

— Παρακαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν βραβευθέντες ἢ ἐπαινεθέντες ἐν τῇ τελευταίᾳ Ὀλυμπιακῇ ἐκθέσει, νὰ προσέλθωσιν εἰς

τὸ γραφεῖον τοῦ «Φορολογουμένου» ἵνα παραλάβωσι τὰ ἐκευτοῦ διπλώματα, διότι μετ' ὀλίγας ἡμέρας τὰ μὴ ζητηθέντα θέλουσιν ἐπιστραφῆ εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων.

— Συνελήθη προχθὲς ἐν τινι οἰνωπείῳ ἐν τῇ συνοικίᾳ «Κόκαλη γεφύρι» ὁ πέρις κατὰ τὸν Ὀκτώβριον φονεύσας τὸν Ἀνδρέαν Χαϊκάλη, Ἀγγελλῆς Χρηστόπουλος ἢ Χωριάτης.

— Ὁ ἱεροκῆρυξ κ. Ἡλ. Βλαχόπουλος θὰ ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Εὐχαριστήριον

Συγκεκρινημένοι σφόδρα ἐπὶ τοῖς ἐκφρασθεῖσι πανδήμως συλλυπητηρίοις καὶ συμμετόχοις τῆς ἀφάτου θλίψεως μας, ἐπὶ τῷ ὀδυνηρῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀχιλλέως ἐκφράζομεν ἀπὸ καρδίας βαρυαλγούσης τὰς θερμὰς εὐχαριστίας ἡμῶν:

πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Πατρέων, προσενεγκόντα ἐπὶ τοῦ τάφου στέφανον ἐκ μέρους τῆς πόλεως.

πρὸς τοὺς εὐγενῶς καὶ φιλανθρώπως ἀναλαβόντας τὰ ἐξόδια τῆς κηδείας.

πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀξιότιμους συνδημῶτας οἵτινες εὐηρεστήθησαν νὰ παρακολουθήσωσιν τὴν κηδείαν τοῦ μαρτυρικοῦ θάνατον ὑποστάντος, συνδημότου αὐτῶν Ἀχιλλέως.

Ἐν Πάτραις τὴν 24 Ἰανουαρίου 1890

Ἡ μήτηρ
Ἀκατερίνη χήρα Φ. Ἀνδρουτσοπούλου
Αἱ ἀδελφαὶ
Ἀναστασία Ἀνδρουτσοπούλου
Εὐφροσύνη Ι. Μέγαρη

Ἀφίκετο καὶ κατοικεῖ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Πατρῶν» ὁ ὀφθαλμίατρος κ. Γελαδάκης, ἐπὶ τετραετίαν ἐν Παρίσιος καὶ Βιέννῃ ἀσχοληθεὶς εἰδικῶς εἰς τὴν ὀφθαλμολογίαν, προτιθέμενος δὲ νὰ διαμείνῃ ἐπὶ μνησίων χρονικὸν διάστημα ένταυθα, εἰδοποιεῖ τοὺς πάσχοντας ἐξ ὀφθαλμικῶν νοσημάτων οἰωνδήποτε καὶ τῶν δεομένων ἐγχειρήσεως, ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν θεραπείαν αὐτῶν.

Νέος κάλλιστος ἐντριβέστατος τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης καὶ τῆς διπλογραφίας, ἐπὶ μακρὸν διαδιδάσκων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, διδάσκει εὐμεθόδως ἀμφότερα ταῦτα τὰ μαθήματα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς. Οἱ θέλοντες ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ένταυθα ἐκπαίδευσίνης του καὶ νὰ διδαχθῶσι καρποφόρως τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν ἢ τὴν διπλογραφίαν, ἄς ἀποτανθῶσιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Δημ. Φιλίππου.

ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ

Λ. Α. ΣΥΨΩΜΟΥ
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Συψώμου πωλοῦνται:

ΟΙΝΟΣ μέλας, τριετῆς πρὸς λ. 50 ἢ φιάλη	} ἐπιπέφ.
ΟΙΝΟΣ λευκός » » 50 »	
ΟΙΝΟΣ μέλας, πενταετῆς δρ 1 »	
CURACAO (Κιουρασώ) » 5 »	
ΕΥΚΑΛΥΠΤΟΣ (Πικρὸν) » 1,25 »	} ἐπιπέφ.
Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι πωλεῖται οἶνος πολλῆ παλαιᾶς ἀρίστης ποιότητος, τονικῆς, δι' ἀσθενεῖς πρὸς δρ. 2 ἢ φιάλη	
ΒΟΡΔΩ » 2 »	} ἐπιπέφ.
SAUTERNES (λευκός) » 2 1/2 »	

Δι' τιμὰς δι' ἀποστολὰς εἰσὶν διαφορετικαί.

ΝΕΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ.

—(—)

Ὁ κ. Καππαρδάκης, ὁ καλλιτέχνης ζωγράφος ἀναγκαζόμενος ἐνεκεν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων καὶ χάριν τῆς υγείας του, νὰ μείνῃ ἐπὶ τινα ἀκόμη καιρὸν ἐν Πάτραις, ἀπεφάσισε νὰ συστήσῃ καὶ φωτογραφεῖον, πλὴν φωτογραφεῖον οὐχὶ ὡς τὰ μέχρι τοῦδε ἐν Πάτραις, ἀλλ' ἐντελές, ἐν τῷ ὀπίθῳ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ ἐργασίας παντός εἴδους καὶ μεγέθους καὶ ἴσας, ἂν οὐχὶ καλλητέρας τῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Περὶ δὲ τῶν τιμῶν δύναται τις νὰ κρίνῃ ὅταν μάθῃ ὅτι δύναται νὰ ἔχῃ τὴν φωτογραφίαν του εἰς φυσικὸν μέγεθος καὶ ἐντελῶς καλλιτεχνικῆν ἀντὶ μόνον 25 δραχμῶν.

Τὸ φωτογραφεῖον κεῖται ἀπέναντι τοῦ «Στρουμπείου Παρθεναγωγείου».

Η ΕΝΩΣΙΣ (L' UNION)

Γαλλικὴ Πυροσφαιλιστικὴ ἑταιρία
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ Τῷ 1828
ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 80 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΡΑΓΚΩΝ

Ἡ ἔθνικὴ τράπεζα δέχεται τὰ συμβεβληὰ τῆς

—(—)

Πράκτωρ ἐν Πάτραις
Κ. ΤΣΕΡΩΝΗΣ

Μαυροδάφνη δι' ἀσθενεῖς

ΑΧΑΪΑΣ

ΣΑΜΠΑΝΙΑ.—ΚΟΝΙΑΚ.—ΔΕΜΕΣΤΙΚΑ

Σαμπάνια ἢ φιάλη	δραχ.	5	} μόνον
» ἢ δωδεκάς	»	54	
Κονιάκ ἢ φιάλη	»	5	} μόνον
» ἢ δωδεκάς	»	52,80	

Καὶ ἡ Δεμέστικα εὐθνοροτάτη λεπ. 70 ἐπὶ ἐπιστροφῇ τῆς φιάλης.

Μόνον παρὰ

Μ. ΖΟΥΛΛΑ

Μαυροδάφνη—Ἀχαιερ